

Vlaamse overheid

Simon Bolivarlaan 17
1000 Brussel

VERSLAG

VERGADERING AUDITCOMITE VAN DE VLAAMSE ADMINISTRATIE
5 DECEMBER 2024

Herman Teirlinckgebouw – Havenlaan 88, 1000-Brussel – 10.00 uur – 12.00 uur

Namen deel:

Johan Christiaens, onafhankelijk deskundige (JC)
Lieve Moeyersons, onafhankelijk deskundige (LM)
Iwona Muchin, onafhankelijk deskundige (IM)
Miet Vandersteegen, vertegenwoordiger Vlaamse regering (MV)
Jeroen Vervloessem, vertegenwoordiger Vlaamse regering (JV)

Patricia Van de Capelle - Audit Vlaanderen (AV)
Gunter Schryvers - Audit Vlaanderen (AV)
Wim De Naeyer - Audit Vlaanderen (AV)
Jo Fransen - Audit Vlaanderen (AV)
Mark Vandersmissen - Audit Vlaanderen (AV)
Karen Peleman - Audit Vlaanderen (AV) (enkel voor punt 2.1)

Verontschuldigd:

Helga Coppen, vertegenwoordiger Vlaamse regering (HC)

Voorzitter: Jean-Pierre Garitte, voorzitter auditcomité Vlaamse Administratie (JPG)

Secretaris: Stijn Saelens tvv van Joris Scheers, Departement Kanselarij en Buitenlandse Zaken (DKBUZA)

0 EXECUTIVE SESSIE LEDEN

/

1. PUNTEN TER BESLISSING

geen

2. TER BESPREKING ALGEMEEN

De voorzitter heet de leden van het auditcomité welkom op deze laatste bijeenkomst van het jaar.

Stand van zaken samenstelling comité.

De nieuwe Vlaamse Regering heeft twee nieuwe leden aangeduid. Miet Vandersteegen blijft zetelen in het Auditcomité als vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering. Jeroen Vervloessem (JV) en Helga Coppen (HC) worden nieuw aangeduid. Helga is verontschuldigd voor deze vergadering. De leden worden kort aan elkaar voorgesteld.

2.1 Stand van zaken auditplanning 2024

AV licht de stand van zaken van de auditplanning 2024 toe aan de hand van een PowerPoint.

De presentatie bouwt verder op de presentatie van het vorige AC (dd. 26.09.2024). De planning is licht bijgestuurd door een lagere personeelsbezetting, maar de vooropgestelde realisatiegraad blijft mits enkele bijstellingen haalbaar. Enkele procesaudits worden doorgeschoven naar de planning 2025 of uitgesteld.

Door het recente vertrek van 1 auditor zijn er momenteel nog slechts 6 auditoren beschikbaar voor de Vlaamse Administratie, wat bijzonder krap is.

Prioriteiten liggen tot eind 2024 op:

- de opmaak van 45 beleidsgerichte rapporten, deze worden op korte termijn afgewerkt,
- het afwerken van de lopende auditopdrachten gepland in kwartaal 3
- de zoektocht naar externe profielen ter voorbereiding van de planning 2025; AV merkt op dat de beschikbaarheid van experts cybersecurity op korte termijn beperkt is.

Door de lagere personeelsbezetting en gedeeltelijke aanbesteding is er momenteel nog budget over. Recent zijn wel een achttal bestellingen geplaatst voor de opdrachten begin 2025, waardoor het budget in grote mate zal kunnen worden vastgelegd.

AV verwijst naar het gebruik in het verleden van een begrotingsruiter om middelen over te dragen naar een volgend boekjaar. Dit werd afgeschaft, maar zou eventueel opnieuw in overweging genomen kunnen worden.

JV stelt voor deze mogelijkheid te bespreken met het departement Financiën en Begroting.

AV licht verder toe dat de opdracht bij Maritieme Dienstverlening die in het verleden enkele keren is verschoven, begin 2025 zal worden opgestart.

JPG stelt dat indien geen cyber security profielen op korte termijn gevonden worden via het raamcontract men vrij is om de markt op te gaan. Hij vermoedt dat daar wel nog profielen beschikbaar zijn. IM antwoordt dat ook op de markt het aanbod schaars is; vooral omdat de twee wetgevingen, Digital Operational Resilience Act (DORA) en NIS2, van kracht zijn geworden, en men voor beiden dezelfde profielen nodig heeft.

AV geeft aan dat in eerste instantie binnen het raamcontract gekeken wordt en het cascadesysteem zal doorlopen worden. Naar de toekomst toe zal AV trachten deze profielen sneller vooraf te bestellen.

JPG vraagt of de openstaande plaats door het vertrek van een auditor kan ingevuld worden. AV beaamt dat deze functie kan en zal ingevuld worden. In totaal staan momenteel 3 vacatures open waarvoor binnenkort een wervingsprocedure start.

I.v.m. NIS 2 geeft IM aan dat het CBB de mogelijkheid biedt om certificaten uit te delen en hiervoor een framework heeft uitgewerkt. Is dit ook toepasselijk op overheidsinstellingen? AV licht toe dat de overheid voor NIS2 een beroep doet op leveranciers die gecertificeerd zijn. Het is in principe niet de bedoeling dat er binnen de overheid zelf certificaten gaan toegekend worden.

Verdere bespreking van de PowerPoint en het traject rond ISAE.

AV schetst het doorlopen ISAE-traject bij de 2 dienstverleners AgO en DFB van 2020 tot eind 2024 waarbij AV in 2020 een ondersteunende, adviserende rol opnam en vanaf 2021 t.e.m. 2024 een auditrol.

AV stelt vast dat bij beide dienstverleners de controle maturiteit en het risicobewustzijn sterk zijn toegenomen. Sinds 2023 is er geen scope-uitbreiding meer en zijn de falende controles die leiden tot een attestatie met voorbehoud door de externe revisor vaak dezelfde en voornamelijk IT-gerelateerd. Na 5 jaar acht AV de tijd gekomen dat de dienstverleners de voorbereiding van de ISAE-attestatie volledig zelf opnemen. De externe revisor blijft uiteraard verder instaan voor de externe attestatie en AV blijft de openstaande aanbevelingen bij de twee dienstencentra verder opvolgen.

IM vraagt waarom de falende controles vaak dezelfde zijn. JPG beaamt dat als steeds dezelfde aanbevelingen blijven openstaan er nog weinig toegevoegde waarde is vanuit AV.

JC merkt op dat er geen beloning mag zijn omdat de auditor uiteindelijk zwijgt. Een opvolging op een of andere manier is daarom goed. Dit soort opdrachten zal wellicht nog toenemen door het uitbesteden naar externe instellingen en overheden, waar ISAE voor nodig is. Blijven zeggen dat het niet ok is, is beter dan zwijgen.

JC merkt ook op dat vooral de financiële kant belangrijk is voor de revisor. Operationele aspecten, zoals veiligheid en GDPR zitten misschien minder in scope?

AV geeft aan dat een aantal general IT-controles in scope zitten van de revisor en AV de openstaande aanbevelingen verder blijft opvolgen.

IM wijst er op dat IT projecten vaak lang duren, maar dat het hier over 3 jaar gaat. Hebben we voldoende vooruitgang gezien?

AV bevestigt dat er een positieve evolutie is en aanbevelingen gerealiseerd worden. Een aantal specifieke controles blijven echter falen. Dit wordt ook bevestigd door de externe auditor.

De vraag vanuit AV is nu vooral of de beperkte auditcapaciteit en het uitbestedingsbudget niet efficiënter kunnen ingezet worden door te investeren in andere audits.

LM gaat daarmee akkoord. De middelen zijn eindig, dus men begrijpt dat bepaalde activiteiten losgelaten moeten worden. Dit is ook op het vorige auditcomité besproken. Daarnaast merkt LM op dat het ISAE- rapport van 2024 spreekt over toegangsrechten van uittredende personeelsleden en administrator rechten. Als deze controle faalt, kan zelfs de vraag gesteld worden naar het nut van de uitvoering van security audits en NIS2 audits. LM merkt ook op dat het management antwoordt dat men dit gaat doen als er meer middelen komen, maar rechten van wie er uit dienst is goed afsluiten heeft weinig te maken met een nieuw systeem of extra middelen. Dit is een minimale basiscontrole.

JPG pleit ervoor om in de communicatie naar de betrokken entiteiten te motiveren wat de visie is van AV en welke aanbevelingen verder zullen opgevolgd worden. Indien AV de werkzaamheden zou stoppen mag immers niet de indruk ontstaan dat de aanbevelingen niet meer van toepassing of relevant zijn.

IM stelt voor om op te volgen of de 2 dienstcentra op termijn komen tot een ISAE 3402- attestatie zonder voorbehoud en eventueel een specifieke auditopdracht naar deze problematiek te doen op een bepaald moment. JPG ondersteunt dit voorstel.

LM vindt het spijtig dat men niet verder gegaan is met het CCM (continuous control monitoring). Hadden de dienstcentra hierin geïnvesteerd dan hadden zij meer kunnen berusten op een systeem. AV heeft hierin geïnvesteerd en op aangedrongen maar betreurt dat dit niet volledig werd opgepikt door de 2 dienstcentra.

AV antwoordt dat DFB een eerste aanzet m.b.t. CCM heeft gedaan en hierin verder wil investeren. Mogelijks biedt het nieuwe boekhoudsysteem hier op termijn opportuniteiten.

Het auditcomité gaat akkoord om de interne auditwerkzaamheden inzake ISAE bij de 2 dienstcentra stop te zetten, de aanbevelingen verder op te volgen, en in de communicatie te wijzen op het belang van de realisatie van de aanbevelingen.

De PowerPoint wordt verder besproken:

- Audit rapport VAPH
- De evaluatierapporten met betrekking tot de maturiteit van risicomanagement

AV wil met het auditcomité bespreken welke richting we uitgaan op basis van een analyse over 5 jaar van de impact. Verdere terugkoppeling en bespreking zijn ook voorzien op het auditcomité van februari 2025 bij de bespreking van de beleidsgerichte rapporten.

Uit een analyse van de maturiteitsevolutie bij 4 entiteiten die recent werden doorgelicht blijkt dat:

- een verdere analyse, zoals voorzien in het kader van het nieuwe MJOP aangewezen is
- het zinvol is om vinger aan de pols te houden met het oog op een jaarlijkse actualisatie van de maturiteitsinschattingen; een jaarlijkse actualisatie voor het ganse werkterrein wordt, gelet op de beperkte auditcapaciteit onhoudbaar op termijn. Keuzes zullen dus gemaakt moeten worden;
- een nieuwe volledige evaluatie op het ogenblik dat een nieuwe leidend ambtenaar aangesteld wordt niet altijd even veel toegevoegde waarde heeft

- het huidige maturiteitsmodel een aantal beperkingen heeft en ook kritisch moet bekeken worden waarbij de vraag rijst of niet meer moet gefocust worden op het strategisch risicomanagement en de resultaten. AV pleit ook voor een betere scheiding tussen interne controle en risicomanagement; beide zijn nu geïntegreerd in het model. Het model mag ook niet leiden tot verder cijferfetisjisme.

JC stelt voor om iets minder in te zetten op risicomanagement en -maturiteit om grotere aandacht te kunnen schenken aan interne controlesystemen, en dit na een drietal jaar te evalueren. Dit kan de relatie met top van de ambtenarij verbeteren en de focus op de cijfers verminderen. Dit is inderdaad zeer perceptief. Een stuk variatie in het assortiment kan positief werken.

IM wijst op de impact van een maturiteitsniveau. Vandaag focussen we op een stijging of daling. De vraag is echter welk minimum maturiteitsniveau vereist is. Stijging of daling is dan minder relevant, maar wel het behouden van een minimum niveau.

AV antwoordt dat niveau 3 (een gedefinieerd systeem) momenteel het minimale maturiteitsniveau is. Als een organisatie een hogere maturiteit wenst te bereiken moet ze dit in principe op een kosten/baten verantwoorde wijze nagaan. Het merendeel van de organisaties wil echter een jaarlijkse vooruitgang in maturiteit door de koppeling met de evaluatiecyclus, en de onderlinge vergelijking. Een kosten/baten inschatting wordt zelden gemaakt.

IM meent dat interne controle goed is, maar dat het ook belangrijk is om focus te hebben en de grootste risico's af te dekken.

JC bevestigt dat er zeker samenhang is, een volledige afschaffing van de maturiteit van risicomanagement is niet de bedoeling, eerder een bepaalde verschuiving qua prioriteit.

LM stelt voor om bij elke nieuwe leidend ambtenaar het ambitieniveau na te gaan.

Misschien ligt dit lager, bijvoorbeeld onder een 3 en dan komt er inderdaad ruimte vrij om de focus te verleggen. Zo wordt het risico geaccepteerd en genomen op het juiste niveau.

IM vult aan dat dit niveau afhankelijk kan zijn van de specificiteit van de dienst: van kritische diensten kan een hogere minimale maturiteit verwacht worden, voor minder kritische kan dit lager zijn.

LM vult aan dat dit dan meer een analyse wordt van risicobeheer en -cultuur, de eerder softere elementen. Er hangt wel een looncomponent aan vast; 'smart' formuleren op maat van elke organisatie is dus nodig. LM suggereert om de risicocoördinatoren samen te brengen rond de vraag welke risico's de belangrijkste zijn, want de oefening blijkt soms gedateerd. Het gaat dan eerder over het creëren van de juiste mindset en cultuur.

IM vraagt of zoals het nu geformuleerd is, risico's onderling te vergelijken zijn. Zijn deze uniform gedefinieerd?

AV licht toe dat het een bewuste keuze was om top-down geen uniforme methodiek vast te leggen. AV hoopte dat de invulling van het VO-brede risicomanagement daarvoor zou zorgen, maar dit moet nog opstarten.

IM stelt zich de vraag hoe een entiteit kan bepalen dat er geen hoger risico is, als er geen uniformiteit is. Als het objectiever is, kunnen impact en risico beter ingeschat worden.

AV licht toe dat op VO-niveau, de risico's moeilijk te consolideren zijn. Enerzijds door het gebrek aan een uniforme methodiek; anderzijds door de verschillende missies, doelstellingen en opdrachten van de organisaties.

JPG stelt vast dat VAPH en De Lijn vroeger mooie scores hadden. Was de inschatting vroeger dan te positief, en is laatste kolom in de tabel de meest nauwkeurige door een verbeterde methodiek van AV?

AV bevestigt dit. De methodiek is niet gewijzigd, de inzichten zijn wel doorheen de tijd verbeterd en versterkt.

JPG vraagt of er een zelfevaluatie mogelijk is die gevalideerd wordt door AV.

AV antwoordt dat er geen zelfevaluatie is; organisaties kunnen wel de maturiteit op basis van het raamwerk zelf beoordelen, maar dit is dan meer een 'tick the box'-oefening.

AV verwijst ook naar de beleidsnota's van DKBUza en AgO waarin meer; begeleiding en ondersteuning rond entiteitsgebonden risicomanagement/organisatie-ontwikkeling staat bij AgO, en het VO-breed risicomanagement bij DKBUZA. Hopelijk leidt dit deze legislatuur tot meer initiatieven.

JV wijst erop dat fusies en de discussies rond de positionering van het CCVO ook een verklaring zijn waarom de ondersteuning van het risicomanagement en het VO-breed risicomanagement moeilijk van start zijn gegaan in de vorige legislatuur. In de nieuwe beleidsnota is aan AgO gevraagd meer werk te maken van organisatie-ontwikkeling en de ondersteuning van het risicomanagement, in samenwerking met AV. De discussie nu is een kopie van deze van 10 jaar geleden rond de leidraadorganisatiebeheersing. De scores nu zijn gecondenseerde gegevens met tal van onderliggende redenen; 'one size fits all'. In die zin is de suggestie om de drempel specifiek vast te leggen in relatie met het onderliggende waardevol, met een beoordeling van verbetering of achteruitgang en een meer kwalitatieve beoordeling als aanvulling op de kwantitatieve benadering.

LM antwoordt bevestigend dat een focus leggen op strategisch risicomanagement meer behapbaar zal zijn dan de beoordeling van de procesrisico's.

IM informeert naar een definitie van kritische processen; bestaat daar een methodologie voor, zoals voor de continuïteit bij een bedrijf, bij de start van een impact-assessment. Wat is de impact van een proces dat stilvalt, welke elementen zijn kritisch om dit proces draaiende te houden? Is dit dezelfde methodologie?

AV antwoordt dat deze methodologie binnen de VO gebruikt wordt in het kader van bedrijfscontinuïteitsmanagement. AV heeft destijds ook een methodologie ontwikkeld om de meest kritieke processen te kunnen identificeren en te rangschikken. Deze methode is door AV uitgedragen en vele entiteiten hebben deze methodiek overgenomen. Bij sommige organisaties is de lijst van kritieke processen lang.

IM wil vooral verwijzen naar de business impact assessment analyse, waarbij dit op basis van DORA en NIS2 voor bedrijven een uitbreiding naar confidentialiteit en integriteit van de gegevens die het proces ondersteunen betekent. Dit zou de startbasis moeten zijn; als men dit te breed neemt, loopt het mis.

AV oppert het idee om in de toekomst meer te focussen op het strategisch risicomanagement. Via control statements zou elke entiteit kunnen verklaren dat men de operationele werking onder controle heeft, en welke de kritieke processen daarin zijn. Men bevestigt dat cijfers een fetisj worden; de entiteiten moeten de maturiteit hebben om daarmee om te gaan.

MV pleit ervoor om toch het kader en de cijfers te behouden, om niet nog meer perceptie en subjectiviteit te creëren.

JC beaamt dat het huidige systeem op nul zetten niet de bedoeling is.

MV verwijst naar de argumentatie bij de cijfers in de managementsamenvatting; dit geeft duidelijkheid.

JPG suggereert ook te kijken naar Euroclear, waar men een evaluatie van risicobeheer na elke auditopdracht hanteert. Men onderzoekt daarbij of de tekortkomingen gekend zijn bij het management, en wat de reactie was op de aanbevelingen. Na verloop van tijd had men meer aandacht voor die tweede scoring, ook bij promoties van leidinggevenden.

AV wijst er op dat alle voorstellen zullen meegenomen worden in de verdere discussie en dat het auditcomité hierbij verder zal worden betrokken.

JPG bevestigt dat het prima is om de eigen methodiek opnieuw in vraag te stellen.

IM vraagt of er enige kans is om in deze legislatuur op de tweede lijn risk management te implementeren om zo de derde lijn te ontlasten. Indien de 2de lijn deze rol niet opneemt en hierbij onvoldoende ondersteund wordt, zal het risicomanagement implementeren binnen de VO altijd een issue blijven. JPG vult aan dat dit dan ook impact heeft op de eerste lijn.

AV bevestigt dat deze ambities deels in de beleidsnota's opgenomen zijn maar dat AV de kar niet kan trekken.

Het auditcomité ondersteunt het voorstel om de methodiek met betrekking tot de maturiteit van het risicomanagement te herbekijken en te verbeteren.

2.2 Stand van zaken forensische aangelegenheden

Het overzicht van de forensische meldingen wordt besproken. Voor de Vlaamse administratie is één vooronderzoek lopende, voor het overige zijn er geen openstaande meldingen meer. Tot nog toe werden dit jaar voor de Vlaamse administratie 41 meldingen ontvangen. Ter vergelijking: vorig jaar waren er voor de Vlaamse administratie 38 meldingen. In 2022 waren er dat er 49. Dit is dus een vrij stabiele situatie.

Dit is evenwel niet het geval bij de lokale besturen, waar er een explosie van meldingen wordt vastgesteld. In 2020 waren er voor de lokale besturen 49 meldingen, terwijl er in december voor 2024 reeds 207 meldingen werden geregistreerd.

LM wijst er op dat er voor de VA nog 1 melding openstaat van december vorig jaar.

VA stelt dat dit een melding betreft, die wel degelijk is afgerond en waarvoor een forensische audit werd opgestart. Het rapport van deze audit zal begin januari 2025 worden opgeleverd.

De nog openstaande melding in vooronderzoek wordt besproken.

In het kader van een andere melding die behandeld wordt door decentrale interne auditdienst, stelt JPG de vraag in hoeverre het gezond is dat een eigen auditdienst een forensische audit uitvoert.

AV bevestigt dat dit inderdaad kan conform het samenwerkingsmodel maar vooraleer de audit wordt opgestart/uitgevoerd, heeft hierover wel een overleg plaatsgevonden met Audit Vlaanderen. Het is aangewezen dat deze problematiek op de agenda wordt geplaatst van het overleg met de auditdiensten.

2.3 Eerste vooruitzichten planning 2025 1ste semester

AV stelt aan de hand van een presentatie de vooruitzichten voor het eerste semester van de auditplanning 2025 voor.

Er is een berekening gemaakt van de beschikbare auditcapaciteit voor zowel het werkterrein van de LB als voor de VA. Voor het eerste semester van 2025 wordt voorgesteld dat 60% van de beschikbare auditcapaciteit ingezet wordt voor de uitvoering van de auditplanning. 15% wordt gereserveerd om projecten op te starten die invulling moeten geven aan de nieuwe auditstrategie: de focus hierbij ligt enerzijds op een analyse van maatschappelijke uitdagingen en interbestuurlijke aspecten en anderzijds het stroomlijnen van de auditwerking voor beide werkterreinen. 25% van de auditcapaciteit wordt voorzien voor de uitvoering van forensische opdrachten.

LM vraagt of niet meer tijd aan audits moet worden besteed? Ze geeft ook aan dat het goed is dat terug meer ingezet wordt op interbestuurlijke aspecten en vraagt dat de projecten goed bewaakt worden zodat dit niet ten koste gaat van de uitvoering van auditopdrachten. AV wijst er op dat de hogere capaciteitsinzet voor de projecten tijdelijk is maar wel noodzakelijk is om verdere invulling te geven aan de nieuwe auditstrategie. Deze projecten moeten ook input geven aan de auditplanning voor het tweede semester en de volgende jaren. De beleidsnota's moeten nu geanalyseerd worden om de meest belangrijke maatschappelijke en interbestuurlijke onderwerpen naar voor te schuiven.

LM suggereert om bepaalde projecten niet onmiddellijk op te starten, maar later, waardoor de capaciteit om audits te doen op peil blijft.

AV is zich bewust van de bedenking inzake auditcapaciteit en zal periodiek de stand van zaken over de projecten toelichten op de vergaderingen van de auditcomités. Sommige projecten zullen kortlopend zijn, andere lopen op een iets langere termijn.

JPG pleit ervoor om bij elk potentieel project de relevantie voor de belanghebbenden van AV af te wegen. AV bevestigt dat dit inderdaad de bedoeling is. Per onderwerp wordt onderzocht: wat doen wij, wat doen anderen, waar zit de hefboomwerking?

JPG vraagt of er focusdomeinen gaan wijzigen of verdwijnen en met welke reden. AV geeft aan dat dit kan en zal moeten blijken uit de analyse.

MV verwijst naar het subsidieregister. Subsidies van Vlaanderen worden op basis daarvan lokaal beoordeeld, maar er wordt niet gehandhaafd wat ermee gedaan wordt. De subsidiestromen zouden een mooie kwalitatieve interbestuurlijke audit kunnen opleveren.

AV bevestigt dat subsidies een focusdomein zijn. Bij dit focusdomein spelen IF/VAA en het Rekenhof ook een rol doordat zij ook aan de kant van de gesubsidieerde kunnen auditeren. Stroomlijning is hier aangewezen. Op de eerstvolgende vergadering 'single audit' wordt besproken wie wat doet, en waar een gemeenschappelijk initiatief kan genomen worden.

JPG wijst er op dat AV beperkt is om de geldstroom te volgen.

JC bevestigt dat er sterk geïnvesteerd wordt in het subsidieregister door DFB. Van zodra er tussenpartijen zijn tussen Vlaanderen en de lokale besturen is er een risico dat er zaken verloren gaan; ook door de veelheid aan subsidies en subsidiesoorten.

LM wijst op de structuren die uit alle audituniversa vallen. Als de nadruk op het interbestuurlijke ligt, kan de vraag zijn: waar zit niemand naar te kijken?

LM vult qua topics aan dat er altijd focus geweest is op zorginspectie. Misschien is het nodig om hierop verder in te zetten. AV bevestigt dat dit voorzien is en een opdracht opstart begin 2025. Zorg zal ook een belangrijke maatschappelijke uitdaging zijn die tot uiting zal komen in de verdere analyse van het Regeerakkoord en de beleidsnota's.

3. RAPPORTEN TER BESPREKING

(opgeleverde auditrapporten sinds vorige vergadering)

Op vraag van leden auditcomité

-

Op voorstel van Audit Vlaanderen

3.1 Evaluatie maturiteit risicomanagement bij het VAPH (rapport 2401 020 van 8 november 2024)

AV licht toe aan de hand van een PowerPoint en vergelijkt de scores van het beleidsgericht rapport van vorig jaar en de maturiteitsscore van het huidige rapport.

De daling ten opzichte van vorig jaar is het grootste punt van discussie. De conclusies van het huidige rapport worden niet in vraag gesteld. VAPH is inzake risicomanagement op alle niveaus instrumenteel sterk ontwikkeld. De huidige audit doet echter de conclusie dat ondanks de instrumentele uitwerking de kwaliteit van de resultaten minder goed is. AV licht de onderbouwing van deze conclusie toe.

JC peilt naar het subsidieproces. VAPH is immers een belangrijke verstrekker, en subsidies hebben een belangrijk aspect van beoordeling en financiële impact. JC ziet minder de nadruk daarop in dit rapport. Maakte dit deel uit van de bevindingen; of was dit niet de bedoeling? AV antwoordt dat bij deze opdracht niet de nadruk lag op subsidies. Uiteraard werd wel gepeild of het agentschap haar belangrijkste risico's inzake subsidieverlening kent, evalueert en beheerst. Uit gesprekken en bij de exit meeting blijkt dat dit wel het geval is, maar niet steeds duidelijk tot uiting komt in de verkregen informatie zoals risicoregisters.

JC bevestigt dat het bewustzijn al belangrijk is en stelt de vraag of er mensen met een auditachtergrond aanwezig zijn bij het management van het VAPH?

AV merkt binnen het management nog grote verschillen, sommige afdelingshoofden zijn goed op de hoogte van het risicomanagement, anderen begrijpen de terminologie minder en/of zijn minder bewust en formeel bezig met risicomanagement, wel impliciet.

JPG vraagt of het operationeel management, dat zich als proceseigenaar beschouwt, ook weet dat men de eigenaar van het risico is. Dit is een belangrijke koppeling.

AV stelt vast dat dit niet steeds het geval is.

LM wijst er op dat men ook moet openstaan voor de rol van de auditor. Een auditor mag steeds een professional judgement uiten: dit staat los van een wissel van auditor.

JPG vult aan dat elke audit ook steeds moet bekeken worden in de wijzigende context. Dit verklaart ook een ander cijfer.

AV bevestigt dat de strategische risicoanalyse deels gedateerd was, dit had niet meer dezelfde waarde als twee jaar geleden.

JPG dankt voor de uitleg, en verwijst naar het herbekijken van de methodiek zoals besproken onder punt 2.1.

Andere

2. Evaluatie maturiteit risicomanagement bij VVM-DeLijn (Rapport 2401 015 van 11 oktober 2024)
3. Evaluatie maturiteit risicomanagement bij DCJM (Rapport 2401 023 van 8 november 2024)
4. Evaluatie maturiteit risicomanagement bij DOMG (Rapport 2401 018 van 13 november 2024)
5. Procesaudit Kas en Schuldbeheer bij DFB (Rapport 2401 014 van 8 oktober 2024)
6. Audit EU-Emissiehandelssysteem (ETS) -monitoring en rapportering (Rapport 2401 009 van 14 oktober 2024)
7. Audit Vastgoedbeheer bij Toerisme Vlaanderen (Rapport 2401 017 van 30 oktober 2024)
8. Audit Digitale Transformatie bij DMOW (Rapport 2401 016 van 8 november 2024)
9. ISAE 3402-attestatie bij AgO (Type II) (Rapport 2401 012 van 12 november 2024)
10. ISAE 3402-attestatie bij DFB (Type II) (Rapport 2401 011 van 12 november 2024)

4. PUNTEN TER INFORMATIE - MEDEDELINGEN

- Notulen van het ACLB van 26 september 2024 (doc. als bijlage)
- Ontwerp beleidsnota 2024-2029 Bestuurszaken en Audit Vlaamse Overheid: uittrekstel (doc. als bijlage)

5. VARIA

De vergadering wordt om 12.00 uur afgesloten door de voorzitter.